I чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 188. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ЖОВТНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 11, 1972 No. 188. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Вівторок, 10-го жовтня 1972

АДМІНІСТРАЦІЯ НЮЙОРКСЬКОГО МУЗИЧНОГО ЦЕНТРУ „Ситі Сентер" повідомила, що вона має великий фінансовий недобір, який досяг уже до біля півтора мільйони долярів. Вперше за 29 років існування цієї організації не вдалося покрити видатків із прибутків та добровільних пожертв. „Ситі Сентер" має тепер сім театральних груп і колективів, у тому й оперову трупу, що виступає в „Лінкольн Центрі", Балетну Трупу та ін.

СЕНАТСЬКА ПІДКОМІСІЯ РОЗГЛЯДАЄ справу кращого обезпечення життя старших віком людей. Виявилося, що багато пенсіонерів живуть у невідповідних помешканнях, де в коридорах немає світла, у будинках немає „ліфту" тощо. Старі люди бояться самі ходити навіть до крамниць, і збираються гуртами, щоб легше відбиватись від напасників. У більшості випадків старі люди сидять дома, як тільки почне темніти. Сенатська Підкомісія розглядає можливості забезпечення старших людей відповідними житлами та їх охороною.

РІЗНІ ОРГАНІЗАЦІЇ И УСТАНОВИ ПРОВЕЛИ опитування серед коледжів та університетів про висоту оплат для студентів за навчання, мешкання й харчі в студійному році 1972-1973. Виявилось, що після хотирьох років збільшування оплат, тепер помітний їх спад, або ж вони підвищились дуже мало.

АДМІНІСТРАЦІЯ ХАРЧІВ І ЛІКІВ попередила загал покупців, щоб вони не зловживали так званими „здоровими харчами", бо таке зловживання погано відбивається на їх здоров'ї. Йдеться в першу чергу про перебільшені дози різних вітамінів, мінералів та лексативів.

НАЙБІЛЬШЕ ЗЛОЧИНІВ ТЕПЕР стається не у великих містах, а на передмістях великих міст. У 1971 році, згідно із статистикою ЕфБіАй, кількість злочинів у 57 великих містах збільшилась на 7,5 відс. супроти 1970 року, але за той же час на передмістях збільшилась аж на 13,4 відс.

У СТЕЙТІ КОЛОРАДО СТВОРИЛИ організацію, яка буде вести пропагандивну кампанію проти влаштовування зимової Олімпіяди 1976 року в тому стейті. Підрахували, що влаштування Олімпіяди буде коштувати дуже дорого. Населення, пригноблене подіями на мюнхенській Олімпіяді, не бажає й собі мати подібних турбот. Після опитування виявилося, що більшість людей у Колорадо — проти Олімпіяди.

У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ підготова населення на випадок атомової війни: новий голова цивільної оборони генерал Александер Алтунін проголосив в органі збройних сил СССР „Красная Звезда" статтю, в якій твердить, що при відповідній підготові можна оборонитись також проти наймодерніших родів зброї, маючи під цим на увазі атомову зброю. Совєти видають щораз нові брошури з ділянки цивільної оборони, які масово поширюються серед населення.

СОВЄТИ НЕ ВІДЧУВАТИМУТЬ браку харчів — твердять закордонні фахові обсерватори. Жнива у 1972-му році дали пересічний збір і разом із закупном за кордоном дадуть достаточні запаси для прохарчування населення. Але совєтська преса й радіо не оприлюднюють, скільки зерна закуплено за кордоном і де.

У В'ЯЗНИЦІ ШПАНДАВ У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ПЕРЕБУВАЄ вже 27-ий рік заступник Адольфа Гітлера, Рудольф Гесс. Він є одиноким з-посеред засуджених на Нюрнберзькому процесі німецьких воєнних злочинців, що його ще не звільнено. Кошт утримання старої в'язниці становить річно 200.000 дол. Гесс має тепер 78 років і є поважно хворий, але Совєти спротивилися звільненню його.

НАСТУПНИКОМ МАО ТСЕ-ТУНҐА БУДЕ, мабуть, китайський комуністичний лідер з Шанхаю, 43-річний Яо Вен-юан. Прем'єр Чжоу Ень-лай назвав його, натякнувши, що той китайський комуніст може стати наступником не тільки президента Мао Тсе-тунґа, але і його, Чжоу Ень-лая, як прем'єра.

ЛІДЕР ЖИДІВСЬКИХ ЕКСТРЕМІСТІВ РАБІН МЕІР КАГАНЕ ЗАЯВИВ після його звільнення з в'язниці в Ізраїлі, що він уже у в'язниці отримував „голоси" однодумців і прихильників, які підтримують його ідею заснувати окрему політичну партію в Ізраїлі. Кагане признав, що в Америці 18 разів арештували його за зв'язок з політичними терористичними актами.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ОБРАНО на голову Сенату противника президента Нгуєна Вана Тіє, сенатора Нгуєна Вана Гуєна. За тамошньою конституцією — у випадку смерти або зречення президента — його функції перебирає голова Сенату. Ця справа важлива тепер у зв'язку з закулісовими переговорами з в'єтнамськими комуністами, внаслідку яких президент Тіє може зректися влади.

ПІВДЕННА КОРЕЯ РІШИЛА нав'язати торговельні взаємини з усіма комуністичними державами за винятком трьох „ворожих" держав: Північної Кореї, Комуністичного Китаю і Північного В'єтнаму. Президент Південної Кореї Чунг Гі Парк поїде до Токіо для покращання зв'язків з Японією, яка довгі роки була окупантом цілої Кореї.

ДВІ СУСІДСЬКІ АРАБСЬКІ КРАЇНИ ПРОДОВЖУЮТЬ війну: Ємен з консервативним режимом твердить, що комунізуючий Південний Ємен користується активною допомогою збоку Совєтського Союзу і що совєтські пілоти обслуговують літаки, які бомбардують Ємен.

У МАДРИДІ В ЕСПАНІЇ ВІДЗНАЧУВАНО 77-річчя колишнього президента Арґентини Хуана Перона. Він не вирікся політичних амбіцій, хоч перебуває в Еспанії, як політичний емігрант вже 17 років.

Помер Микола Пеціль, заслужений союзовий піонер у Скрентоні, Па.

До Головної Канцелярії наспіла вістка від секретаря 123-го Відділу та голови Округи Івана Голика, що 4-го жовтня помер на 88-ому році життя Микола Пеціль, довголітній союзовий діяч та піонер Скрентону й околиць, останньо голова Контрольної Комісії 123-го Відділу УНСоюзу св. Марії в Скрентоні, Па. Покійний походив з Волошинова, повіт Старий Самбір, а членом УНСоюзу був від 1915 року. Він був організатором і секретарем трьох Відділів УНСоюзу, а також їх предсідником у різних відтинках часу. Як довголітній союзовець Покійний був нагороджений золотим годинником від УНСоюзу. Бл. п. Микола Пеціль залишив у смутку дружину Еву, численну родину та союзову громаду Скрентону й околиці.

Урочистості Дня Колюмба в Ню Йорку відбулися під знаком виборчої кампанії

Ню Йорк. — Традиційна парада для відзначення Дня Колюмба в Ню Йорку відбувалася в понеділок 9 жовтня під знаком цьогорічної виборчої кампанії. З демократичної сторони взяли в ній участь провідні демократи, на чолі із самим демократичним кандидатом сен. Джорджом МекҐоверном, в супроводі колишнього посадника Ню Йорку і тепер керівника демократичної кампанії в цьому місті Роберта Ваґнера, теперішнього посадника Джона Ліндзі, демократичної кандидатки на конґресмена Белли С. Абцуґ та інших. Республіканську партію репрезентували губернатор стейту Ню Йорк Нелсон Рокефеллер, донька президента Ніксона пані Едвард Кокс і Джейн Пікенс Ленґлі, республіканська кандидатка в конґресмени. Була влаштовувана ця парада здебільшого американськими італійцями. Під час походу група прихильників сенатора МекҐоверна намагалася зупинити похід і влаштувати маніфестацію за МекҐоверном і демонстрацію проти Ніксона, як продовжувача війни у В'єтнамі. Вони ж просунули МекҐоверна на парадну трибуну. Організатори паради пробували ударемнити цю демонстрацію і потому губернатор Рокефеллер виступив із закидом, що МекҐоверн користає з нагоди урочистої загальної паради, щоб з'єднати собі прихильників. Один із провідників паради заявив, що ніхто не запрошував МекҐоверна на трибуну. На ці закиди і ствердження відповів МекҐоверн, що у виборчому році паради мають завжди політичне спрямування і що відбуваються для політиків і для народу. Що ж до запрошення чи незапрошення, то МекҐоверн ствердив, що запросила його вийти на почесну трибуну міжнародна спілка одягових робітниць.

Губернатор Кейгіл вирішив стисліше контролювати демонстрантів

Трентон. — Губернатор стейту Ню Джерзі Кейгілл вирішив значно стисліше контролювати групи демонстрантів, яких завжди є досить багато у стейтовій столиці Трентоні. Для цього буде змобілізовано більше поліції і вона одержить вказівку не допускати демонстрантів перед урядові будинки навіть, якщо вони матимуть наперед виданий поліційний дозвіл. За новою вказівкою, поліційні дозволи на демонстрації у Трентоні будуть видаватись обмеженій кількості людей та будуть обмежувати район, де вони можуть демонструвати, роздавати свої листівки й співати пісень. Демонстрантів не будуть допускати близько перед урядові будинки, щоб вони не перешкоджували нормально працювати службовцям, а тим більше поліція їх не допускатиме в середину урядових приміщень.

Союзові Округи Детройту і Клівленду приступили до осінньої кампанії

Детройт (Є. Р.) — В суботу і неділю 30-го вересня і 1-го жовтня відбулися в Детройті і Клівленді осінні організаційні збори цих округ. Їх метою було розглянути плян осінньої кампанії та приступити до його здійснення.

Збори Детройтської Округи відкрив і провадив ними голова Округи інж. Іван Ващук. Він привітав приявних представників головного уряду УНС: заступника головного предсідника проф. Івана Телюка, головного радного і обласного організатора Євгена Репету, почесного члена головного уряду б. радного Володимира Дідика та делеґатів Відділів Округи. Є. Репета звітував про висліди організаційної праці кожного Відділу Округи у цьому році та намітив плян праці на останні три місяці цього року. Округа зобов'язується приєднати в цих кінцевих місяцях не менше сто нових членів. Заступник головного предсідника проф. Іван Телюк виголосив доповідь про стан УНС, його вклад у розвиток суспільного життя нашої спільноти у ЗСА і Канаді та конечність його дальшого росту для добра української справи. По доповідях забирали слово: В. Дідик, М. Куропась і М. Дужий. Вони подавали свої думки щодо покращання і більшої видайности праці в організаційній ділянці УНС.

У Клівленді організаційні збори відкрив і ними провадив голова Округи головний радний д-р Богдан Футей.

(Закінчення на ст. 4-ій)

У цьому кінці тижня відбудуться масові союзові збори в Рочестері, Бостоні, Гартфорді, Вунсакеті, Боффало й Шамокіні

Джерзі Ситі. — Організаційний Відділ головної канцелярії інформує, що в суботу й неділю, 14 й 15 жовтня ц. р. відбудуться організаційні збори шости союзових Округ, в яких візьмуть участь члени Екзекутиви УНСоюзу та його обласні організатори. В суботу збори відбудуться в Рочестері, в Українсько - Американському Клюбі при 292 Гадсон Аве.; початок о год. 4-ій по полудні. В зборах візьме участь головний секретар Ярослав Падох та обласний організатор Василь Оріховський. Того самого дня відбудуться також збори в Бостоні в залі української католицької церкви при 146 Форест Гилл Ст., Джамейка Плейнс, в яких доповідатимуть головна касирка мґр Уляна Дячук, гол. радна д-р Анна Чопик і обласний організатор та асистент Організаційного Відділу Степан Гавриш. Початок о год. 5-ій по полудні. В неділю 15-го ц. м. відбудуться збори в Гартфорді для відділів стейту Ню Гейвен, в яких головними доповідачами будуть проф. Іван Телюк, заступник гол. предсідника, та Степан Гавриш. Початок о год. 5-ій по пол. Збори відбудуться в Українському Домі при 961 Ветерсфілд Аве. Збори у Вунсакет відбудуться теж у неділю при 74 Гарріс Аве. в залі української православної церкви й в них головну доповідь матиме п-і Марія Душник, заступниця гол. предсідника УНСоюзу. Початок о год. 3-ій по пол. Того ж дня в Боффало відбудуться Збори УНС в залі Українського Народного Дому при 840 Вільям Стріт, о год. 3-ій по пол. при співучасти пп. Ярослава Падоха і Василя Оріховського. Того ж самого дня відбудуться також збори в Магоней Ситі, Па., в яких візьме участь головний предсідник Йосиф Лисоґір та головна радна п-і Анна Гарас. Збори відбудуться в залі української католицької церкви св. Миколая при 438 Вест Пайн, Магоней Ситі, для Відділів Шамоківської Округи. Початок о год. 2-ій по пол.

Кіссінджер три дні нараджувався з в'єтнамськими комуністами у Парижі

Париж. — Офіційно повідомлено, що асистент президента Ніксона для справ крайової безпеки, Генрі Кіссінджер, разом із своїм заступником і найближчим співробітником генералом Александром Гейґом нараджувались з в'єтнамськими комуністами у Парижі в минулі неділю і понеділок та будуть продовжувати ті наради ще у вівторок 10 жовтня ц. р. Після того вони мали негайно відлетіти до Вашингтону, щоб звітувати президентові Ніксонові. Як у попередніх 18-ох зустрічах Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами — по в'єтнамському боці були член Політбюра компартії Північного В'єтнаму Ле Дук То і голова північно-в'єтнамської делеґації на так званій мировій конференції про В'єтнам у Парижі, Хуан Тvі. Тому, що оце вперше тайні наради Кіссінджера з тими в'єтнамськими комуністичними проводирями у Парижі простяглися аж три дні, і тому, що в тих нарадах уперше взяв участь також генерал Гейґ, який у минулому тижні чотири дні перевів на розмовах з найвище поставленими в'єтнамськими і американськими особами у столиці Сайґоні, то припускають, що йдеться тепер або про проголошення у В'єтнамі воєнного перемир'я, або про характер і склад нового уряду в Південному В'єтнамі, який — як наполягають комуністи — повинен складатися з представників трьох таборів — комуністичного, вільного та „невтрального". Ані з американської ані з в'єтнамської сторони нічого ближчого не сказано про ті розмови. Пресовий секретар Білого Дому, Роналд Зіґлер, обмежився до сухої завваги перед журналістами, що „очевидячки вони мають про що говорити". В'єтнамські комуністи називали дотепер всі пресові поголоски на тему ніби недалекого замирення — пропаґандивним виборчим маневром Ніксона.

Араби протестують проти називання їх борців терористами

Об'єднані Нації. — Віцепрем'єр Сирії Абдул Хаддам і міністер закордонних справ Лівії Масур Кіхія однозгідно протестували у своїх промовах на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй в минулий понеділок 9 жовтня ц .р. проти таврування арабів, що борються за визволення свого народу, як терористів. Названий вгорі сирійський дипломат твердив, що в понятті колоніяльної Британії у 18-му сторіччі Джордж Вашингтон, Томас Джефферсон і Бенджамін Френклін також були терористами. Лівійський міністер критикував поквапне поставлення на денний порядок Генеральної Асамблеї точки про міжнародний тероризм і висловив переконання, що кампанія проти тероризму служить Ізраїлеві за виправдання його „варварських дій проти Сирії і Ливану", як теж сприяє американській виборчій аґітації. На тому самому засіданні Генеральної Асамблеї міністер закордонних справ Філіппін Карльос Ромульо, який був одним із сиґнатаріїв чартеру Об'єднаних Націй гірко дорікав великим державам, що вони завинили у тому, що Об'єднані Нації не стали реальним інструментом миру. Зокрема, він таврував Францію за переводження нею атомових експериментів на Тихому океані всупереч усім закликам і протестам тихоокеанських країн.

Заповідають перший у Канаді з'їзд Українського Історичного Товариства

Вінніпеґ (П.С.). — В днях 21 до 22-го жовтня тут відбудеться перша конференція-з'їзд Українського Історичного Товариства в Канаді. Англомовна сесія, яка є заразом офіційною частиною 7-ої річної конвенції „Ґрейт Вест Гісторікал конвеншен", відбудеться на Манітобському Університеті 21 ц.м. з такою програмою: Проф. Олег Ґерус (Манітобський Університет), відкриття; проф. Іван Рудницький (Альбертійський Університет) виголосить доповідь н. т. „Українські ідеології: їхня структура і діялектика"; проф. Любомир Винар (Кентський Стейтовий Університет) виголосить доповідь про „Народження демократії на Дніпрі: Українське запорозьке козацтво в XVI сторіччі", коментатор проф. Олександер Баран (Манітобський Університет). Наступного дня, 22-го жовтня, в Домі Науки УВАН відбудеться перший в Канаді з'їзд і наукова конференція Українського Історичного Товариства. Господарем з'їзду є Вінніпезька клітина УІТ, організатори професори Ол. Баран і Ол. Ґерус. Від Головної Управи УІТ братиме участь у з'їзді науковий секретар Товариства, проф. Л. Винар. На науковій конференції УІТ будуть виголошені доповіді: „Сучасний стан української історичної науки і завдання УІТ" та Іван Рудницький — „Історичні підстави української національної ідеології". Вечором того самого дня відбудеться прийняття для членів УІТ.

Торонтська Округа розпочала осінню організаційну кампанію

Торонто (В. Д.) — У неділю 1 жовтня ц. р. тут у приміщенні УНО при вул. Коледж, відбулися осінні організаційні збори Торонтської Округи УНС, започаткувавши осінню кампанію, метою якої є придбати 300 нових членів. У зборах взяли участь секретарі та інші члени управ майже всіх Відділів. Вдкриваючи збори, голова Округи д-р Осип Бойко привітав приявних, зокрема представників Головного Уряду; переїжджаючого з Джерзі Ситі до Вінніпеґу голову Контрольної Комісії — мґра Ів. Геврика, та голову Головної Ради і обласного організатора В. Дідюка. Протокол писав І. Курман. У своєму слові голова Округи д-р О. Бойко підкреслив цілі й завдання УНС, потребу життьового забезпечення, та подав декілька зауваг, як треба у наших обставинах підходити до клієнта, щоб переконати його про вартість і доцільність забезпечення. Вказав він також, що багато соціяльних полегш від держави, добробут, та з одного боку ніби стабільність економіки Канади, а з другого девальвація гроша — досить не сприяють нашій праці. Однак він впевнено твердив, що наша Округа, взявши на себе це почесне завдання у зрості УНСоюзу, з повним вирозумінням і посвятою секретарів і організаторів, виконає успішно. В. Дідюк — розглядаючи працю наших секретарів та виконування завдань поодинокими відділами підкреслив, що не зважаючи

(Закінчення на стор. 3-ій)

Сенатська комісія затвердила ген. Абрамса на становищі шефа штабу Армії

Вашингтон. — Сенатська Комісія збройних сил затвердила в п'ятницю 7 жовтня ц. р. найменування ген. Крейтона В. Абрамса на становище шефа штабу Армії ЗСА. Відбулося це затвердження всіма голосами членів Комісії. Водночас із цим Комісія вирішила 12 голосами проти двох здеґрадувати чотиризіркового генерала Д. Лавелла на одну зірку до ранґи ляйтенанта - генерала, залишаючи йому дотеперішню платню в сумі 27 000 долярів річно. Цими двома рішеннями названа сенатська комісія закінчила формально розгляд справи ген. Лавелла обвинуваченого в неавторизованому бомбардуванні Північного В'єтнаму. Одностайним затвердженням ген. Абрамса на пост шефа штабу Армії Комісія відкинула будь-які застереження проти нього, висловлювані декким у зв'язку із аферою ген. Лавелла. Водночас із цим голова Комісії Джон Стенніс, демократичний сенатор з Міссіссіпі сповістив, що Комісія буде рекомендувати Президентові і командуванню збройних сил ЗСА відповідні заходи, щоб такі інциденти, як неавторизоване бомбардування, не повторялися в майбутньому. Стверджено також без ніякого сумнісу що ген. Абрамс не знав нічого про самовільні дії ген. Лавелла. Так же само не було ніяких підстав зв'язувати з цією справою ген. Джона Д. Раєна, шефа штабу летунських збройних сил, як зверхника ген. Лавелла.

Вільний Китай передбачує гіркі наслідки для Японії від її визнання Пекіну

Тайпей. — 84-літній президент Вільного Китаю з його осідком на Тайвані (Формозі), формально Китайської Республіки, Чіянг Кай-шек різкими словами таврував у своїй промові в минулий понеділок Японію, за її визнання комуністичного режиму в Китаї та нав'язання з Комуністичним Китаєм дипломатичних взаємин. Чіянг Кай-шек назвав це відкриттям дверей злодієві. Він запевняв, що той крок Японії принесе їй „великі й глибокі небезпеки". Японія, мовляв, пішла на руку китайським комуністам, які хотіли своїм замиренням з Японією піднести свій престиж та відвернути увагу світу від внутрішніх труднощів у Китаї на азійському суходолі. Щоб мати споводний негайний успіх в очах рядових японців, японський уряд — говорив Чіянг Кай-шек —„залеґалізував нелеґальний стан та неприродне зробив природним". — Японія і Комуністичний Китай проголосили 29 вересня ц. р. формальне закінчення між ними воєнного стану та обмін дипломатичними представництвами. Однак Чіянг Кай-шек нічого не сказав, як практично виглядатимуть в майбутньому взаємини між Вільним Китаєм і Японією. Вільний Китай мав жвавий товарообмін з Японією, яка теж була зв'язана з Вільним Китаєм союзницьким договором і зобов'язалась була боронити Вільний Китай, себто острів Тайвань проти зовнішньої загрози.

У Ню Йорку відбулися 26-ті Загальні Збори Українських Лісників

Д-р інж. Мирослав Чаповський вибраний лісмайстром.

Ню Йорк. — 7 жовтня ц. р. в Українському Народному Домі в Ню Йорку відбулись 26-ті загальні збори Т-ва Українських Лісників „ОБУЛІД" при несподівано численній участі лісників не лише зі поблизьких стейтів Ню Йорку, Коннектикат, Пенсильвенії, але й із далекого Мичиґену.

Уступаючий голова інж. Є. Бачинський у своєму звіті і останньому слові підкреслив ту лісницьку солідарність і перший привітав новообраного лісмайстра.

До Президії зборів обрано: інж. Анатоля Гудзовського, д-ра інж. Мирослава Чаповського та інж. Дем'яна Гечу. До Почесної Президії запрошено теж рідкого гостя з-поза океану інж. ліс. Івана Ткачука, що з дружиною Олею приїхали на відвідини в Америці.

Проводив зборами інж. Анатоль Гудзовський. Нову Управу вибрано в складі: д-р інж. Мирослав Чаповський — Лісмайстер, інж. Роман Яримович, як член Уп-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Збірка І. Калинця „Коронування опудала" появилася у в-ві Нюйоркської Групи

Ню Йорк. — Заходами видавництва Нюйоркської Групи поетів вийшла окремим книжковим виданням нова збірка поезій Ігоря Калинця, одного з найвидатніших сучасних поетів в Україні, довгими роками репресованого і тепер, в серпні цього року, ув'язненого. Назва збірки: „Коронування опудала: Із промовлянь до сумління у Львові 1968-69рр." На зміст цієї збірки склалося 12 циклів поезій, написаних в 1968-1971 роках. Попереджена збірка мотто з американського письменника Е. Гемінґвея „Щось, певно є в них, як би там воно не було, — й вони щасливіші за інших. А потім одному з них дістається сама порожня". Ігор, Калинець, 34-літній поет, народжений в Ходорові в Західній Україні, є автором виданої 1966 р. у Львові збірки „Вогонь Купала", як також виданих поза Україною на Заході „Поезій з України" або „Відчинення вертепу" (1970) та присвячено Валентинові Морозові збірки „Підсумовуючи мовчання" (1071). З приводу виходу цих збірок поза межами України, які, як це стверджено в супровідних повідомленнях „появилися без відома і згоди автора, з уваги на долю і повноцінність української літератури", очолюване відомим совєтським режимним поетом Ростиславом Братунем правління Львівської філії Спілки Письменників України влаштувало 17 вересня 1971 року суд над Ігорем Калинцем, на якому критиковано його гостро за відрив від настанов „соціялістичного реалізму" і за публікацію його поезій за кордоном. Відповідаючи на ці обвинувачення, Ігор Калинець радив проводові СПУ подбати про те, щоб українським поетам і прозаїкам була забезпечена свобода творчости і щоб їхні твори друкувалися без перешкод у видавництвах Української ССР, бо тоді вони не були б примушені друкувати своїх творів у самвидаві. Збірка „Коронування опудала" була опублікована первісно в журналі „Сучасність" з поширюваного в Україні самвидавного видання. У книжковому виданні оформлена вона мистцем Любославом Гуцалюком — з його ж обкладинкою і портретом автора. Замовляти збірку можна у в-ві Нюйоркської Групи: The New York Group, 64-15 Dieterle Crescent, Rego Park, N. Y. 11374.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Регабілітація ката

Кагебівські „Вісті з України", що є органом ославленого „Товариства зв'язків з українцями за кордоном", надрукували в ч. 40-му з 28 вересня статтю професора Харківського університету Я. Блудова п. н. „Лицар революції" з приводу 85-річчя від дня народження П. П. Постишева. Кінчається ця стаття сповненим холуйського патосу твердженням, що „життя Павла Петровича, людини кришталевої чесности, незламної волі, яка сміливо й прямо виступила у відомий час проти необґрунтованих репресій і грубих порушень ленінських норм та революційної законности, обірвалося трагічно. Світле ім'я його живе й вічно житиме в народі".

Більш нахабного й ганебного перекручення історичних фактів й історичної правди — згаданий орган КҐБ, здається, й не міг придумати. Павло Постишев, росіянин родом, намісникував в Україні як виконавець народовбивчих доручень і політики Сталіна в 1933-1934 роках, і був зліквідований цим же Сталіним 1940 року. Це за його „правління" був проведений в Україні страхітливий голод, у висліді якого згинули мільйони людей. Це Постишев був справжнім спричинником самогубства не тільки М. Хвильового, але й регабілітованого тепер провідного комуніста Миколи Скрипника. Це Постишев зліквідував десятки західньоукраїнських комуністичних діячів і письменників, в тому числі Карла Максимовича, Мирослава Ірчана, Василя Бобинського, Дмитра Загула й інших, прославлюваних тепер київськими „Вістями з України" і нюйоркськими проґресистськими „Українськими Вістями". Це Постишевим був заараніжований процес 34 українських діячів культури, в тому числі таких, як Олекса Влизько, Дмитро Фальківський, Григорій Косинка, Іван і Тарас Крушельницькі, розстріляних у грудні 1934 року. Це Постишев громив зліквідованих Сталіним і сьогодні регабілітованих Григорія Епіка, Миколу Куліша, Остапа Вишню, Леся Курбаса, як „ворогів народу", „зрадників" й „осказенілих собак". І це Постишев у своєму виступі на об'єднаному пленумі ЦК і ЦКК КП(б)У в листопаді 1933 р. вихвалявся, що це за його заслугою „вичищено понад 2 000 націоналістичних елементів" із „самої тільки системи Народного комісаріяту освіти — понад 300 наукових і редакційних працівників", „з 8 центральних радянських установ понад 200 націоналістів, завідувачів відділами" і „з кооперації . . . понад 100 націоналістів". Велика більшість з-поміж цих вичищених були фізично зліквідовані.

З такого ката роблять тепер режимні чиновники „людину кришталевої чесности", договорюючись навіть до того, що це вона „виступала проти необґрунтованих репресій". Справді таки усе може витримати папір.

Перед виборами

Майже кожна газета в Америці й поза нею рекомендує своїм читачам у виборах голови країни — за кого голосувати. „Свобода" не робить цього з двох головних причин: вона ніколи не репрезентувала будь-котрої американсько - української ідеологічної групи, будучи органом всього американсько - українського суспільства, і, далі, „Свобода" вважає, що на першому місці стоїть не особа кандидата на президента, конґресмена чи сенатора, а громадсько - політична активність українського виборця. Становище кожного кандидата настільки докладно з'ясовуване у газетних звітах про виступи їх самих та їх найближчих співробітників, що на основі тих повідомлень кожний громадянин може виробити собі погляд без безпосередньої суґестії збоку газети.

Історію новітньої преси рахують від Великої Французької Революції з кінця 18-го сторіччя і досвід виказав, що поруч із велетенським впливом преси на світогляд людини, на хід подій і духові течії, спеціяльно у демократичних виборах, люди не завжди піддаються впливам преси. Це своєрідний феномен модерного суспільства, що його спостерігають в різних країнах світу, де державний устрій допускає вільні вибори. Тому навіть газети, які за традицією „рекомендують" своїм читачам такого й такого кандидата, вважають за потрібне друкувати й неґативну реакцію на свої рекомендації. Ось так, наприклад, „НЙ Таймс" поручав в обширній передовій статті 28 вересня ц. р., голосувати за демократичного кандидата сенатора Джорджа МекҐоверна. Але у числі з 5 жовтня ц. р. той щоденник приніс 10 листів до редакції, з яких 9 те становище редакції оспорювали.

Це потверджує погляд, що треба залишити кожному громадянинові - виборцеві, читачеві газети, кому він віддасть свій голос згідно з диктатом розуму чи серця. Але повинен обов'язково зробити це, бо в новітньому суспільстві найважливішою справою є активність кожного громадянина й кожної громадянки, а не їх місце по стороні того чи іншого кандидата. Кожний кандидат — патріот, кожний прагне добра країні, різниця у методах, щодо яких кожний може мати власний погляд.

В. Ткач

ПРО ВИБОРИ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

Після розв'язання боннського парляменту і визначення реченця виборів на 19 листопада ц. р., в Західній Німеччині розпочалася гарячкова виборча кампанія. Вона розпочалася властиво вже на останньому засіданні старого парляменту, коли противники в дискусії, яка передавалася в цілості через радіо, зверталися не до себе взаємно, а до виборчих мас.

Парлямент розв'язано, коли він відмовився висловити довір'я канцлерові Брандтові. Одначе, сам Брандт заявив, що він звертається за довір'ям не до парляменту, а до виборців. Яка була ситуація в парляменті? Наслідком переходу цілої низки депутатів з урядових (соціялістичної і ліберальної) партій до християнсько - демократичної опозиції дійшло до такого стану, що й урядова коаліція й опозиція мали в своєму розпорядженні однакову кількість голосів: 248. На останньому засіданні парляменту опозиція мала навіть один голос більшости і провела свої поправки до закону про ренти, про що „подбав" колишній соціялістичний міністер господарства і фінансів Шіллер, демонстративно не взявши участи в цьому засіданні.

Ціла Західня Німеччина, а мабуть і політичні кола всього світу з напруженням чекатимуть на висліди виборів: хто переможе — дотеперішня соціялістично - ліберальна коаліція чи християнсько - демократична опозиція? На думку канцлера Брандта, настрої маси виборців залишилися такими ж, якими вони були три роки тому. Винні в передчасних (на один рік) виборах є, мовляв, оті „перекинчики", що перейшли до опозиції і цим пофальшували волю виборців. На це опозиція, а насамперед самі „перекинчики" відповідають, що не вони змінилися, а змінилися урядові партії, які відійшли від своїх програм і взяли курс „наліво".

Головними темами змагання у виборчій кампанії будуть внутрішні політичні справи, а не „східня політика" кабінету Брандта з його намаганням „замиритися" з СССР й іншими державами комуністичного бльоку. Як не дивно, але в питаннях зовнішньої політики велика кількість німецького населення схвалювала заходи Брандта щодо наближення з СССР. Німці справді не хочуть війни і вважають, що шляхом концесій на користь СССР можна уникнути війни. Арґументи опозиції, що занадто великі поступки для Москви загрожують встановленням совєтської геґемонії в цілій Західній Европі, впливають мало на широкі маси, хоч їх і розуміє велика частина свідомого суспільства. Отже, не в цій ділянці опозиція зводитиме головні бої, щоб здобути перевагу у виборах.

Опозиція покладає надії на моменти внутрішнього порядку: фінансово - господарська стабільність, захитана під час трирічного урядування соціялістично - ліберальної опозиції; справа внутрішньої безпеки, якій все більше загрожують радикально - ліві елементи; система вільного господарського ринку з вільною конкуренцією в противагу державній реґламентації; засада власности, якій, мовляв, загрожують деякі пляни реформ збоку лівого крила соціялістів, і, беручи назагал, оборона проти тенденцій перетворення внутрішнього демократично - ліберального ладу Німецької Федеративної Республіки на лад державного соціялізму, небезпеку чого передбачає християнсько - демократична опозиція.

Які шанси мають противні сторони у виборах? Уряд Брандта мав, так би мовити, нещасливу руку. Не тільки парляментарні депутати покидали ряди урядової коаліції. За час трирічного урядування кілька віце - міністрів і три міністри подалися до димісії. Найбільшим ударом для Брандта був відхід його найближчого співробітника міністра Шіллера, і то майже безпосередньо перед виборами. Шіллер вийшов не тільки з уряду, але й з соціялістичної партії, закидаючи своїм колишнім товаришам, що вони відходять від засад вільного ринку.

За час урядування Брандта розпочався фатальний зріст цін. Навіть події на Олімпіяді свідчать про те, що Брандтові „не везе". Успіхи з ділянці зовнішньої політико, себто наближення з СССР, зустрічаються все ж таки з великою критикою значної частини суспільства. А заповіджена подорож міністра закордонних справ Шееля до Пекіну, щоб нав'язати дипломатичні зносини з червоним Китаєм, приходить запізно і вважається заслугою не уряду, а опозиції, як наслідок недавньої подорожі до Пекіну опозиційного політика Шредера. Кілька соціялістичних і ліберальних „перекинчиків" провадять вперту пропаґанду в тому напрямку, що соціялістична і ліберальна партії взяли різкий лівий курс у своїй політиці.

Все сказане мало б говорити за те, що християнсько - демократична опозиція має шанси перемогти у листопадових парляментарних виборах. Але це не є певне. Не певне тому, що багато західньонімецьких громадян переконані, що Брандт зробив багато для справи миру, і через те, що деякі виборці тримаються традиційно своїх партій. З уваги на те, що ліберальна партія — як вона офіційно вже заявила — піде на коаліцію після виборів лише з соціялістами, християнські демократи мусять мати абсолютну більшість в парляменті, щоб могти знову перебрати уряд в свої руки. Їхня головна надія полягає в тому, що лібераліи не матимуть 5% усіх відданих голосів, і тоді (згідно з відповідним законом) не одержать репрезентації в парляменті. В цьому випадку більшість для християнської демократії хіба запевнена. Якщо ж цього не станеться і соціялісти разом з лібералами матимуть більшість у новому парляменті, то уряд Брандта урядуватиме дальших 4 роки. Брандт заявив, що він буде урядувати навіть з більшістю одного голосу..

Якщо нинішня урядова коаліція переможе, то це означатиме дальше „полівіння" курсу внутрішньої політики і дальше затіснення взаємин з СССР і комуністичним бльоком, зокрема підтримку совєтських плянів щодо т. зв. европейської конференції безпеки, яка відкриє дорогу до впливів совєтської політики в Західній Европі. А це матиме і загальносвітове значення.

Якщо переможе християнська демократія, то ми будемо свідками повороту до традиційної політики Адена-

(Закінчення на 3-ій стор.)

Михайло Ільків

ЗАВОЮВАННЯ МІЖПЛЯНЕТНИХ ПРОСТОРІВ

Під таким наголовком вийшла друком монографія Юрія Кондратюка. Манускрипт цієї цінної праці був написаний в 1916 році. Доповнене і більше вдосконалене, перше друковане видання цієї праці появилося в 1929 році. Друге, повне видання, що вийшло друком в 1947 році, включає передмову П. Іванова, листа автора до проф. Н. А. Риніна і його передмову до першого видання.

Студія Юрія Кондратюка „Завоювання міжплянетних просторів" складається з тринадцяти розділів, багатьох графічних комбінацій і математичних формул. Автор проаналізував жмут складних питань з теоретичного і практичного боку, пов'язаних з польотом у простір, висадом на іншу плянету та поворот на Землю.

Для прикладу слід згадати такі питання, як: пропозиція користуватися горінням різних речовин в озоні, а не в кисні, що підвищує теплоту горіння, з одного боку, і питому вагу палива, — з другого; останнє відіграє не абияку ролю при характеристиці ракети. Юрій Кондратюк перший запровадив поняття про пропорційний пасив, висловивши думку, що маса ракети, коли відчислити масу абсолютного пасиву, має бути пропорційною до маси палива.

Ю. Кондратюк довів, що ракета, яка не скидає і не спалює своїх баків під час руху, вилетіти поза межі земного тяжіння не може. Він пропонував будувати ракету з крилами, доказуючи, при яких скоростях крила будуть корисні, і при цьому дослідив кути нахилу траєкторії ракети до обрію, найвигіднішу реактивну силу під час польоту в повітрі і подав її величину, що приблизно дорівнює початковій вазі ракети.

Дуже докладно дослідив автор питання, зв'язані з нагріванням ракети під час руху її в повітрі, перевів обчислення і дав порядок сподіваних температур, які матиме ракета під час її руху в атмосфері.

Юрій Кондратюк в дослідженнях складних питань міжплянетних польотів перший запропонував збудувати станцію - сателіт на Місяці. В своїх міркуваннях автор вказав, що для висаду ракети на Місяць потрібно мінімум трьох людей. Також розглянув питання впливу атмосферичних змін на організм людини під час лету.

Багато уваги автор присвятив аналізі використання і застосування в щоденному житті людини сонячного проміння. Теорія Юрія Кондратюка мала признання Константина Е. Ціолковського, видатного вченого і винахідника в галузі аеродинаміки, ракетної техніки і теорії міжплянетних сполучень.

В цій короткій інформації неможливо передати зміст всіх складних проблем теорії Юрія Кондратюка „Завоювання міжплянетних просторів". Мета цієї статті — вказати на великий вклад у досліди світової науки українського вченого над розбудовою міжплянетних подорожей, висновки якого знайшли практичне застосування в сучасних міжплянетних дослідах та летах.

Ця цінна монографія Юрія Кондратюка появиться друком в кінці цього року, як чергове видання Товариства Українських Інженерів Америки, Відділ Ню Йорк, під редакцією інж. Юрія Гончаренка і автора цих рядків.

Це буде перше видання українською мовою, що його з російської мови переклав ред. Вячеслав Давиденко. Це, третє видання включатиме статтю від редакції з біографічними даними про автора та резюме в англійській мові.

Юрій Кондратюк, талановитий український вченийвинахідник, один із піонерів, що розробив ряд схем ракет для міжплянетних подорожей. Народився 7-го вересня 1900 року в родині вчителя в м. Луцьку на Україні. В 1918 році закінчив Колеґію П. Ґалаґана в Києві. Керував великою працею в Інституті промислової енерґетики. Перед другою світовою війною працював над побудовою найбільшої в світі Кримської вітро - електростанції. Помер 1942 року в повному розгоні праці. В записках не подається причини і точної дати смерти.

Хай це третє видання цінної монографії „Завоювання міжплянетних просторів", друковане рідною мовою автора, буде закріпленням у пам'яті читачів св. п. Юрія Кондратюка, що багато причинився до дослідів і практичного застосування науки і техніки для міжплянетних подорожей сучасної доби.

Уляна Дячук

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД І БРАТСЬКІ СОЮЗИ

(Доповідь на Фінансовій Комісії XI Конґресу Українців Америки)

Говорячи про Український Народний Фонд при Українському Конґресовому Комітеті в теперішній формі та про наші Братські Союзи, до речі буде пригадати, що вже сама ідея такого фонду та його оформлення вийшли від цих наших Союзів. Як відомо, Український Народний Фонд був створений на Четвертому Конгресі Американських Українців, що відбувся 6 і 7-го листопада 1949-го року у Вашинґтоні, і цей Фонд в теперішній формі запропонував тодішній головний секретар Українського Народного Союзу та рівночасно скарбник Українського Конґресового Комітету, покійний вже Дмитро Галичин.

Міркування і висновки на подану в заголовку тему варто попередити деякими статистичними даними. Беру ці дані — коли мова про членство та кількість Відділів наших Союзів — із останнього статистичного річника всіх американських братських союзів, і вони подають стан з 31-го січня 1971-го року і з того часу подана статистика участи наших Союзів у Народному Фонді. Отже:

1. Український Народний Союз мав з кінцем 1971-го року 84,007 членів (сюди не включені члени, що мають тільки забезпечення від нещасливих випадків) та 460 Відділів, з яких 97 заплатили в тому році свій Національний Датох на загальну суму 2,597.50 дол. Централя вплатила 2,000.00 дол., отже разом Централя і Відділи УНС вплатили до Народного Фонду 4,597.50 дол.

2. Український Робітничий Союз мав у тому часі 23,584 члени (деякі категорії членів не включені) та 285 Відділів, з яких тільки 7 вплатили свій Національний Датох до НФ на загальну суму 115.00 дол., з Централі в Скрентоні вплачено 300.00 дол., отже разом Централя і Відділи УРС вплатили до НФ 415.00 дол.

3. Союз Українців Католиків „Провидіння" мав 18,853 члени та 209 Відділів, з яких 47 вплатили свій Національний Датох на загальну суму 780.00 дол.

4. Українська Народна Поміч мала 8,539 членів і 174 Відділи, з яких 14 вплатили свій Національний Датох на загальну суму 225.00 дол. Централя вплатила 200.00 дол., отже разом 425.00 дол.

Разом усі Братські Союзи, Централі і Відділи, вплатили: Український Народний Союз — 4,597.50 дол., Український Робітничий Союз — 415.00 дол., СУК „Провидіння" — 780.00 дол., Українська Народна Поміч — 425.00 дол. Разом — 6,217.50 дол.

Очевидно, що ця статистика не дуже заохочуюча, але на ній вклад наших Братських Союзів у Народний Фонд аж ніяк не вичерпується. Цілком навпаки, він тільки починається.

Тут потрібна деяка деґресія. Справа наших Братських Союзів і Народного Фонду належить до найбільш дебатованих і оспорюваних тем і проблем, І не тільки цих Союзів та УНФонду, але й всіх наших фондів, яким же, мабуть, таки справді ність числа. Чи це Український Народний Фонд, чи Фонд Катедр Українознавства, фонди на безліч інших наших громадських, виховних, навіть спортових цілей, багато наших громадян — щоб не казати більшість — має дуже просту розв'язку: нехай дадуть Союзи — і справа полагоджена!

Поминаючи факт, що всіх фондів усіх наших Союзів, навіть якщо б можна було їх роздати, далеко не вистачило б на ті всі наші добрі цілі, є ще один дуже важливий момент — активна і жертвенна участь всіх наших громадян в усіх наших національних починах. Добрий приклад дає нам у цьому наймогутніша і найбагатша в світі наша країна, Америка. Сьогодні і від років не мільйони ,але мільярди американських грошей з державної скарбниці видається на так звану закордонну допомогу, а така благородна харитативна установа, як Американський Червоний Хрест кожного року веде наполегливо збіркову акцію, щоб здобути 100 мільйонів долярів на її харитативні видатки. Тих сто мільйонів міг би асиґнувати Уряд без більшого знаку в своїй скарбниці, але в тому то й діло, щоб у цій акції брали участь усі громадяни, щоб справді допомагав брат братові.

Це саме відноситься і до нашого Народного Фонду, і саме в цьому наші Братські Союзи грають рішальну ролю. Як відомо, кожного року ці наші Союзи висилають на адреси читачів і передплатників їхніх пресових органів заяники УККА до вплати Національного Датку, разом із святочними та новорічними побажаннями від цієї нашої центральної репрезентації. УНСоюз висилає їх 20,000 на адреси передплатників „Свободи", „Провидіння" висилає 4,000 на адреси передплатників „Америки", УРСоюз висилає 3,500 на адреси передплатників „Народної Волі" і УНПоміч висилає 2,000 на адреси передплатників „Народного Слова".

Проте, головну ролю в популяризації та збірці Національного Датку, крім самих його збирачів, грають таки самі наші газети, союзова преса — як кажуть. Яскравий приклад цього ми мали саме в 1971-му році, коли поведена в цій нашій пресі „ударна кампанія" впродовж одного грудня допомогла зібрати до Народного Фонду більше, ніж зібрано за 11 попередніх місяців.

Стверджуючи і доказуючи цю вітальну ролю наших Братських Союзів у збірці Національного Датку до Народного Фонду УККА, я аж ніяк не хочу цим сказати, що вже все зроблене і що вже немає куди поступати. Цілком навпаки. Як виказує статистика Відділів наших Братських Союзів, які вплачують свій Національний Даток, ми ще не пройшли навіть половини шляху до нашої мети. Заохота всіх наших Відділів, щоб вони були членами УККА та вплачували свій Національних Даток повинна бути першою на черзі. Дальше і не менш важливою є заохота всіх наших членів, щоб вони вплачували свій Національний Даток. Як нам пощастить добитись того, щоб власне вплата Національного Датку — всіми нашими Відділами та всіми нашими членами була самозрозумілим моральним обов'язком, ми щойно тоді виконаємо своє завдання і свій обов'язок. І це повинно бути нашою ціллю на найближчу мету.

Роман Рахманний

ВІЛЬНА ПРЕСА — ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ОРІЄНТИР

(Доповідь на III З'їзді українських журналістів ЗСА і Канади)

(3)

Українська вільна преса не сміє допустити до нової перемоги Москви в цьому відношенні; зокрема наша преса не повинна дозволити занепадницькій течії знову перемогти здорову думку українського суспільства в Україні та на еміґрації.

Це третє завдання тісно в'яжеться з наступним, а саме: уточнити співвідношення між боротьбою за права людини і боротьбою за національну суверенність. Боротьба за права людини в СССР притягає увагу загалу українців та їхньої преси. Ця боротьба знаходить зрозуміння людей Заходу і створює нагоду для українців висунути власну справу, бо вони вклали в цю загальнолюдську проблему багато енергії, зусиль, страждань і самозаперечення.

Однак помилкою було б утотожнити визвольну боротьбу української нації — боротьбу за суверенну державу! — з боротьбою громадян СССР за людські права в рамках совєтської конституції. Подібну помилку зроблено наприкінці XIX століття в Україні.

Тоді багато українських активістів утотожнили соціяльні та національні істереси України з інтересами т. зв. всеросійської революції. Щоправда, вони допомогли росіянам революційними заходами реформувати російську імперію, але водночас ґрунтовно підірвали українську справу. Ось чому ми нині стоїмо він-на-віч з Росією могутнішою за царську. Цю помилку засвідчив своїм життям і словом один із таких блудних синів України —Микола Скрипник. Все, що було цінне в українському русі, скеровувало свій човен на російську течію, писав Скрипник про становище з Україні до першої світової війни. Саме внаслідок помилкової концепції таких українців, як М. Скрипник Україна в 1917 році пробудилась „в огні и окрадена" із свого організаторського активу.

Вільна українська преса мусить протиставитися пропаґованій тенденції злиття української визвольної боротьби за свою державу з боротьбою совєтських громадян за людські права в рамках т. зв. совєтської конституції. Як і вся совєторосійська система, та конституція є незаконною формою узурпаторської та нелюдяної влади; вона є формою „тюрми народів".

Адже людські права належать кожній особі без винятку і всупереч „радянській конституції", а не з її ласки. Саме в рамках тієї конституції московська влада не дозволяє людям жити хоча б на рівні людини - раба, але силкується навіть своїх льояльних громадян звести до рівня колгоспних тварин, що сумирно виконували б веління свого господаря.

Тому не можна боротися законними методами в рямках системи, яка сама по собі є суцільною беззаконністю і не шанує будь-якої законної процедури. Совєторосійську систему треба не реформувати шляхом надавання їй т. зв. людяного обличчя, але треба всебічно і безперебійно підривати знутра і ззовні.

Послідовно, черговим завданням вільної української преси буде розвінчувати всі заходи, які через т. зв. вивчання совєтської системи спонукують добродушного читача і слухача орієнтуватися на цю ніби незламну совєтську дійсність. Масове псевдосовєтознавство створює реальне психологічне совєтофільство, бо витворює в нашому суспільстві атмосферу прийнятности тієї імперіялістичної, негуманної та ґеноцидної російської системи. Ця прийнятність совєторосійської системи зроджується на ґрунті дрібничок, які помалу формують свідомість читача і слухача.

Ось наслідок псевдоступійного самозавороження т. зв. радянською дійсністю сторінки нашої преси дедалі частіше рясніють російськими слівцями і термінами, а то й довгими цитатами російською мовою — і то навіть без перекладу на українську мову. Такі цитати створюють баламутні враження. Перше — начебто українська та російська мови такі близькі й зрозумілі, що на практиці вони замінні, а тим самим не треба українського перекладу. Друге — створюється враження, начебто українець, який хоче зглибити серйозні нариси з української культури, політики чи економіки, конечно мусить знати російську мову, бо її вживають у своїх текстах українські автори.

Все це, очевидно, недоречність, проти якої публічно протестував ще 1868 року письменник Іван Нечуй-Левицький: „Такі латки дуже шкодять українській драмі і немило б'ють у вічі. Пора б нам перестати мішати в літературі горох з капустою, хоч наше життя ще й досі перемішане й переплутане".

Сто чотири роки минуло відтоді, як зроблено цей відклик до здорового українського розсудку, але „горох з капустою" в нас мішають нині в науці, в літературі, в політичних трактатах і у вільній пресі. А що сказати про таку дивовижу, як вживання російських відмінків у російських назвах, що трапляються в українському тексті. Наприклад, „та стаття появилась у ,Комсомольской Правде' ". Так пишуть і друкують в Українській ССР, але чому деякі еміґрантські автори і редактори проводять подібне зближення української мови з російською, ледве чи можна пояснити собі.

Ще більш поширеною практикою наслідування „радянської дійсности" є вживання фрази „на Україні". Визначний мовознавець сл. п. проф. Іван Огієнко (він же митрополит Іларіон) науковим методом доказав, що ця фраза засвідчує переконання даної людини про те, що Україна далі є тільки географічною частиною якоїсь політичної суверенної цілости. Таке мислення мало місце в українському суспільстві до часу, поки не зформувалася концепція української держави від Бескиду по Кавказ. Після проголошення актів про відновлення української держави та про її суверенність і соборність (1917-1919) ця фраза понижує термін Україна. Порівняймо декілька фраз: у Польщі, в Румунії, на Курщині, на Львівщині, на Закарпатті, на Херсонщині, на полонині, на печі і... „на Україні".

(Далі буде)

Весною 1973 року Л. Брежнєв прибуде з відвідинами до ЗСА

Вашингтон. — Під час недавніх розмов президент Р. Ніксон і совєтський міністер закордонних справ Громико домовились про приїзд до ЗСА генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва з офіційною візитою. Провізорично визначена дата його приїзду на квітень 1973 року. Президент Р. Ніксон запросив Л. Брежнєва та двох інших совєтських керівників, Підгорного і Косигіна, коли був у Москві. Вважають, що вся ця московська трійка не зможе одночасно прибути до Америки. Незабаром до ЗСА прибуде совєтський міністер торгівлі Патолічев, який далі провадитиме переговори про збільшення торгівлі між СССР і ЗСА, будуть обговорені також справи врегулювання совєтського великого боргу з часів другої світової війни. У 1967 році до ЗСА приїздив Косигін, який двічі зустрічався з президентом Л. Джонсоном у Глесборо, і тоді ліберальна преса вигадала була термін „дух Глесборо", який нічого не дав.

Дещо про п'єсу „Казка старого млина"

„Казка старого млина" С. Черкасенка на українській сцені в Америці, звичайно, ставиться перший раз. Але ця драма має свою історію, бо входила до репертуарів кращих українських театрів у минулому. Але так склалося, що мабуть її бачило тільки старше покоління. Можливо, навіть, небагатьом із батьків артистів Студії Лідії Крушельницької доведеться бачити цю драму, хоч артисти Студії самі вже не діти — вони старші студенти університетів.

Згідно з інформаціями, що їх мені вдалося зібрати (можливо не цілком повні) „Казку старого млина" перший раз ставив театр Садовського в 1916 - 1917 рр. і головну ролю Вагнера виконував Лесь Курбас. Пізніше в 1937-1938 рр. вона йшла на сцені театру Стадника, Йосиф Стадник виконував ролю Діда-мельника, ролю Вагнера Роман Тимчук. Мар'яни — Ліза Шашаровська, Марії — Евдокія Дичківська, Сузанни — Люба Милицька.

А тепер дещо про „закулісові справи" Студії Крушельницької.

Коли дехто з приятелів Лідії Крушельницької почав намовляти її поставити „Казку старого млина", вона довго думала над тим, чи п'єса, попри всю свою драматичність і сценічність буде промовляти до молодих членів Студії і молодого глядача. Щоб закінчити дискусії старшого покоління, з яких одні були за, інші проти постанови цієї п'єси — рішено почути голос представників молодої генерації. П'єсу прочитали кільком молодим людям — студентам літератури, в тому також і української.

Всі ці молоді люди вирішили, що п'єса не є цілком перестаріла для молодого покоління, бо проблема навколо якої розгортається драматична акція є і сьогодні не менше актуальна, як колись.

Акція в п'єсі відбувається напередодні нашого і минулого століття, в добу індустріалізації і наступу цивілізації на незаймані степи України. Зустріч двох світів, цивілізованого і рафінованого та простого і щирого.

Члени студії з захопленням працюють над п'єсою. Це їхня перша цілком „доросла" вистава.

Ролю Вагнера виконує Ігор Раковський, якого ми вже встигли полюбити як адвоката Мартіяна і Степана з „Боярині" Лесі Українки, Мар'яну грає Наталка Чума, наша чудова мавка з „Лісової пісні", та інші, знайомі нюйоркській публіці з попередніх вистав.

В ролі Діда-мельника виступить Роман Тимчук, відомий артист українських театрів в Галичині, який грав ролю Вагнера в театрі Стадника. Його участь у виставі є дуже підбадьорлива для молодих членів Студії Лідії Крушельницької.

Н. К.

Загальні Збори Комітету Будови Церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.

2 вересня ц. р. відбулися у залі під церквою річні загальні збори комітету, що їх відкрив і ними проводив голова д-р Є. Грабарчук, привітавши ігумена і пароха о. Петра Малюгу та присутніх. У звіті д-р Є. Грабарчук згадав, що в нашому селі відбулося свята Різдва Христового, Йордану, Великодня та празник св. Володимира. Наше село нараховує тепер около 200 хат, розпродано около 300 будівельних площ, внедовзі приступаємо до будови дзвіниці та ін., — тому що до зреалізування цих кількох робіт потрібно нам ще тисячі долярів — рішено звернутися до всіх власників новозбудованих хат і властителів будівельних площ до складання пожертви на цю ціль. — Наша церква дістала від Міської Управи площу під український цвинтар, на якій буде можна поховати коло 800 людей. На площі цій можуть бути поховані не лише мешканці нашого села, але теж їх ближча і дальша родина будуть вони по дуже дешевій ціні. Пороблено вже інженерські поміри — внедовзі приступаємо до її впорядкуванняш на весну 1973 відбудеться її святочне посвячення. — Із звіту скарбника інж. П. Саляка ми почули, що приплив грошей на пляновану будову дзвіниці є дуже повільний — тому рішено провести широко закроєну акцію збірки на цю ціль.

Відтак, приступлено до вибору нового Комітету, — який очолив знову цього року д-р Є. Грабарчук, а його заступниками є С. Ровдич та Б. Загайкевич, скарбником інж. П. Саляк, секретарем Б. Карась. У дискусіях над звітами сказано що викінчено церковну залю, вставлено підлогу, закуплено нову кухню і холодильник. У найближчому сезоні розпочнеться у ній культурно-освітня праця. Про це буде заподано у нашій пресі, як і теж у „Новинах з Українського Села" в Глен Спей. Перед Великодніми святами є розіслані всім мешканцям івсім власникам будівельних площ у нашому селі. Просимо всіх заздалегідь зголошувати свої адреси до п-і А. Мох, яка провадить докладну картотек всіх наших мешканців та власників будівельних площ. У цьому сезоні проводилося дві збірки, одну на дзвіницю та другу у формі розіграші на невеликий павук — увесь різьблений. Його запроєктував як і всю декоративної дерев'яної роботу церкві, інж. А. Осадца, а викінчує її відомий мистець декоративної деревьяної роботи А. Кіра з Йонкерсу Н. Й. — тому що у міжчасі на цього павука знайшовся фундатор — рішено гроші в сумі 185 дол. із виграші призначити на чотири різьблені лямпи, Комітет рішив подякувати А. Кірі за його прекрасну паву та двох журавлів, які він подарував на нашу виграшу. Розгривка цих високомистецьких різьб буде на празнику св. Володимира в 1973 році.

Рішено тепер створити Громадський Комітет зі всіх мешканців нашого села, який займеться його правним оформленням, представники якого увійшли б до Міської Управи та заступали б у ній наші справи. Візвано всіх мешканців до реєстрації до недалеких міських виборів. — Комітет доповнено новими членами, а саме: Б. Біденком, Я. Гавуром, П. Акочунем та Я. Плескуном.

Цьогорічні загальні збори відбулися у дуже милій атмосфері, дискусії були речеві. І видно було радість і вдоволення, бо на підставі звітів ми побачили прогрес нашої запланованої праці.

Д-р М. Клюфас

Осіння Товариська Зустріч ТУІА та КЛК

В суботу 30 вересня та неділю 1 жовтня на Союзівці відбулася спільна традиційна Зустріч Т-ва Українських Інженерів Америки та Карпатського Лешатарського Клюбу з Ню Йорку.

Дощі в суботу перешкодили, до певної міри, у переведенні визначеної програми. Однак у суботу по полудні та в неділю, коли погода покращала то інженери й члени КЛК заповнили Союзівку.

У програмі відбувся одинадцятий тенісовий турнір КЛК за мандрівну чашу д-ра Ярослава Рожанковського. У фінальній грі Зенон Маркевич переміг Романа Ракового вислідом 6:3, 6:2, здобуваючи чашу, яку здобув у минулому році Роман Раковий. Зенон Маркевич здобув цю чашу вже вдруге, бо перший раз в 1970 році. У групі жінок Дзвінка Ленець перемогла Ірину Магмет вислідом 7:5, 6:3, а рунду перемежних виграв Мирон Магмет, перемагаючи Юрія Карапінку вислідом: 2:6, 7:5, 7:6. Провід змагань був в руках інж. Петра Ширпикевича. Турнір притягнув менше звичайного числа змагунів, із огляду на злу погоду.

Члени ТУІА відбули в суботу свої сходини та продискутували справи зв'язані з теперішньою діяльністю метрополітального відділу та Головної Управи.

Під час спільної вечері, голова КЛК інж. Роман Гавриляк та голова метрополітального відділу ТУІА інж. Константин Церкевич вітали присутніх. Опісля усі при звуках оркестри провели час у великій залі „Веселки". Милою несподіванкою були відвідини відомого нашого діяча д-ра А. Жуковського з Норт Дакоти.

Торонтська Округа розпочала осінню організаційну кампанію

(Закінчення з 1-ої стор.)

не нелегкі обставини, ті секретарі, які докладають старань, які співпрацюють з обласним організатором, поборюють всі труднощі і стоять на першому місці. Відділ 408, якого секретарем є І. Курман виконав цьогорічне завдання на 150%. Відділ 402 секретар Я. Бурій виконав своє завдання на 100% і здобув цьогорічне членство Клюбу Почесних. За ним маршує секретар 407 Відділу В. Шаран, п-і І. Мельник з 418 В. Матковський, з 115 євангелицького Відділу. В. Остапяк з 478 та інші. Безперечно, що рік не закінчився, і доповідач вірить, що ні одного Відділу у нашій Окрузі не буде, щоб не виконав свого завдання. Побіч запевнення і конкретної допомоги — особисто, він вказав на цілий ряд практичних підходів і засобів. Присутні секретарі чи голови Відділів, або спільно, висказували свої думки, та здавали звіти про стан їхнього Відділу. Добрий настрій і щира та сердечна атмосфера домінувала і присвічувала захоті, попращовати краще і більше для своєї установи, для громади. У дискусії порушено цілий ряд справ, які хоч часто малі і критичний підхід до деяких справ, були навіяні тільки добром і журбою за дальший зріст нашої установи. У своєму виступі привітний контролер мгр І. Геврик вказав на цілу низку проблем і труднощів, а зокрема на мале зрозуміння вступати у члени наших молодих, брак людей, що хотіли б працювати для УНС і інше, заставляє нас ще більше посилити працю. У дискусії слово забирали: М. Мотяк, К. Ващук, І. Курман, В. Остапяк, П. Сахаревич, М. Хомин, п-і І. Мельник, О. Романюк, М. Юречків, Я. Бурій, В. Шаран. Між присутніми був також о. ігумен ЧНІ новий парох церкви Пресвятої Євхаристії, який вітав збори та бажав успіхів у добрій праці, згадуючи про це велике добро яке УНС зробив парохії позичивши 210 тисяч долярів на її побудову. Всі присутні одноголосно рішили докласти всіх старань, щоб Округа у році вибила на першому місці. До праці закликав голова Округи д-р О. Бойко, обіцюючи сам зорганізувати 10 нових членів, до чого закликав і всіх членів Окружної Управи. Підсумуванням праці зборів голови радний, роздав ще книжечки і відзнаки картки для привітів з нагоди уродин і весілля, сказав про підготову до Союзових Днів у Ст. Кетеринс і Торонто, які відбудуться перший: 18 листопада у Ст. Кетеринс, другий 25 листопада у Торонті. Принято апплікації від Відділів: 478 (В. Остапяк) і 460 (П. Сахаревич), та побажав успіхів, визначуючи вже конкретно дні у яких він разом із секретарем буде проводити організаційну кампанію, розпочинаючи від Ошави (М. Хомин) а опісля довшою поїздкою на північ Канади. Голова Округу д-р О. Бойко дякував усім за чисельну і активну участь у зборах та побажав успіхів у праці.

ПРО ВИБОРИ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

уера. На внутрішньому відтинку це означатиме „поступ з утриманням стабільности", уникання всяких ризиковних експериментів. На зовнішньому відтинку це не принесе великих змін, бо новий уряд не зможе відмовитися від спадщини східньої політики Брандта. Але це, безумовно, стримає заподто поспішне і, на наш погляд, нерозважне прямування до наближення зі Сходом. В кожному разі, „стиль" нинішньої політики супроти Сходу буде іншим, що передбачає Москва і що пояснює її „анатеми" на західньонімецьких „реваншистів", які, на її думку, укриваються в рядах християнських демократів.

Але якихось радикальних змін в зовнішній німецькій політиці на випадок християнсько - демократичної перемоги ледве чи можна передбачати. Зокрема, не буде хіба якихось змін у відношенні до справ українських Московію народів, бо комплекс цих справ для Бонну буде за обсяг лише західньої політики, будучи узалежненим від світової міжнародної ситуації. Сьогодні відношення західньонімецького уряду до справ поневолених Москвою народів зовсім коротко: повне незацікавлення.

ПРЕЗИДІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

з глибоким смутком висловлює свій жаль у зв'язку зі смертю члена ОУП „Слово", видатного і заслуженого майстра української літератури в еміграції письменника

✝

бл. п.

СТЕПАНА ТИТОВИЧА РИНДИКА

Від усіх членів Письменницького Об'єднання „Слово" Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ПРЕЗИДІЯ ОУП „СЛОВО"

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого

МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

сл. п.

МИРОНА Р. МИХАЙЛОВА

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в ЦЕРКВІ СВ. ДУХА в БРУКЛИНІ, Н. Й.

14 жовтня 1972 р. о год. 7:30 веч.

Дружина — МАРІЯ

Донька — ТЕТЯНА ГАРТ з мужем

Син — Інж. РОМАН з дружиною та внуки

У Ню Йорку відбулися 26-ті Загальні Збори Українських Лісників

(Закінчення з 1-ої стор.)

рави і заступник Лісмайстра. Інж. Мирон Левицький — секретар, лісн. Петро Ущак — скарбник, інж. Юліян Козак і лісн. Адам Шмериковський — члени управи Контрольна Комісія: інж. Анатоль Гудзовський, інж. Дем'ян Геча, лісн. Лев Пришляк. Редакційна Колегія: інж. Іван Вінтоняк — редактор, інж. Роман Кобринський, інж. М. Левицький, інж. Ярослав Зубаль — члени.

Друга розвагова частина зборів — це традиційна лісницька вечеря для учасників зборів зі своїми родинами і запрошеними гістьми. Попередній голова інж. Є. Вачинський як господар бенкету представив нового лісмайстра та обіцяв йому дружню співпрацю. Новий лісмайстер д-р інж. Чаповський, дякуючи всім членам попередньої управи, привітав від себе всіх учасників бенкету зокрема привітав названих дорогих гостей з Европи та лісн. Микиту Драганчука, що приїхав 800 миль з Мичигену. Інж. І. Ткачук зворушливими словами передав привіт від лісників з другого кінця світу та поділився своїми враженнями несподіваної тут зустрічі з товаришами шкільної лавки, товаришами з Празьких студентських часів та товаришів - сусідів з фахової праці. Дякував всім за тих кілька радісних хвилин, які він з своєю дружиною провели в такій теплій атмосфері, в крузі своїх дорогих - лісників і приятелів.

Многочисленні зібрані учасники зборів і ще численніші учасники бенкету передали письмовий привіт усім лісникам, що не могли бути особисто приявні на зборах та не їх честь внесено тост і многоліствіє. Приявні перевели милий час до пізнього вечора.

Філателістична виставка у Філядельфії

Філядельфія. — В днях 20-22 жовтня ц. р. відбудеться у Філядельфії виставка марок, яку влаштовує СЕПАД (Об'єднання Філателістичних клюбів Південно-Східньої Пенсильвенії та Делевару). У виставці візьме участь наш філателіст — Андрій Даріян Сольчаник із двома збірками: Християнство на Україні (16 сторінок), в якій будуть показані марки та печатки, що відносяться до християнського життя на Україні (особи, церкви, ікони Богоматері). Страдальна Мати (48 сторінок. Це збірка поділена на 6 розділів і відмічує страждання Божої Матері під час страстей, смерти та похоронів Ісуса Христа. Виставка відбудеться в готелі Шератон при 1725 Кеннеді Бульварді в таких годинах: п'ятниця та субота від 10 ранку до 10 вечора, неділя від 10 ранку до 4 пополудні.

На конкурсі в Познані вирізнили київську скрипку

У серпні в м. Познані у Польщі відбувся 4-ий Міжнародний конкурс майстрів скрипки, тих, які скрипки продукують. Такі конкурси відбуваються що п'ять років і мають присвоєну назву „імени Генріка Венявського", видатного польського скрипаля й композитора. Жюрі, складене з представників музичного світу з різних країн, переглянуло й випробувало 158 скрипок, надісланих на конкурс із 20 країн Европи, Азії та Америки. З СССР на конкурс було надіслано 19 скрипок, але одну з нагород дістала тільки скрипка виробу київського майстра Олексія Пехенка. На Міжнародному конкурсі скрипалів ім. Венявського, що має відбутися цієї осени в Польщі, почесне право грати на нагороджених інструментах дістануть лише скрипалі - лавреати.

ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ У ВІННІПЕГУ

Відкриття Музею

Офіційне відкриття музею відбулося 25-го червня. Про нього місцева українська преса подала обширні інформації та обидва англомовні щоденники присвятили цій події цілі сторінки, ілюструючи інформативний матеріял великими фотографіями, які згодом використовувала місцева українська преса. Зокрема „Новий Шлях" та „Український Голос", мають безкоштовні кліші і вони прикрашували свої сторінки музейними експонатами, знімками прекрасних дівчат й хлопців — працівників Осередку.

Від год. 2:00 до 9:00 веч. музей відвідало поверх 500 людей. Усі вони були приємно вражені побаченим. На відкритті було багато представників етнічних груп. Церемоніялу відкриття довершив міністер федерального уряду Джеймс Ричардсон. Промова голови Дирекції ОУКО д-ра Ярослава Розумного, в якій він сформулював завдання Осередку, відруковано в „Новому Шляху" 19 серпня ц. р.

Закриття виставки О. Булавицького

Виставку, що тривала від 25 червня до 31 липня, відвідало поверх тисячу людей. Розкуплено половину картин, як на Вінніпеґ це неймовірно добре.

Офіційна частина вечора складалася з коротких виступів і тривала всього пів години. Із дружнім словом про мистця виступав скульптор Леонід Молодожанин. Підсумки пророблені за останній час праці Осередку представив один із найстарших і заслужених членів Дирекції Володимир Климків. Неофіційна частина тривала три години. Присутність на вечері автора картин та приємна атмосфера Осередку стимулювала довгі товариські дискусії.

Олекса Булавицький подарував нашій ґалерії картину „Дубовий гай", вартости $500.00.

Організатори виставки, бажаючи окремо вшанувати мистця, влаштували йому в останній її день спеціяльне відзначення.

Подарунок Осередкові

Філія УНО в Ст. Боніфасі, що часто допомагає Осередкові своїми меценатськими пожертвами, зробила черговy несподіванку нашій картинній ґалерії. Під час виставки О. Булавицького Управа Філії закупила картину „Жита", вартости $400.00 і подарувала її Осередкові.

Таким чином наша картинна ґалерія збагатилася двома картинами О. Булавицького.

Продовжено ПЛІ

ПЛІ — це Програма льокальної ініціятиви (Локал Інішетив Програм), запроєктована „Менповер" для затруднення на певний час безробітних. Під цим пляном працював на протязі зимових місяців Осередок, затруднюючи 15 робітників, яких оплачував уряд. Кращі проєкти в Канаді продовжено на час літніх місяців. До кращих зараховано й наш Осередок. Завдяки цьому в Осередку тепер працює 12 молодих людей. Праця, в основному, сконцентрована над викінченням музейної експозиції й продовженням каталогування книжок та музейних експонатів.

Реченець оплачування урядом робітників закінчується у вересні. Залишається ще дуже багато праці.

Виставка географічних мап

У картинній ґалерії Осередку саме тепер відбувається виставка рідкісних мап історичних територій України. Найстарша мапа датується 1570 роком. при кожній мапі є двомовні пояснення, які пов'язують територіяльну самобутність України з її історією.

Виставка триватиме до кінця вересня.

Чи є у вас речі музейної вартости?

Звертаємось до української громадськости з ласкавим проханням надсилати до музею Осередку речі, які можуть мати музейну вартість: зразки вишивок, народної ноші, кераміки, тканини, історичні документи, рідкісні книги, речі виконані в Канаді в піонерські часи.

Часто люди викидають речі, яким не знають ціни. Коли щось на вашу думку має хоч якусь вартість — шліть, не вагаючись, до нашого музею. Тут працюють люди, які відповідно оцінять надіслані, або передані речі.

Де поділися гроші з миски?

Від часу офіційного відкриття музею (25 червня) Осередок відвідало поверх 2,000 людей різних національностей та з різних країн, в тому числі з Австралії, Японії, Арґентини, Голляндії, Франції, Німеччини. Вступ до музею безкоштовний. Однак, на столику стоїть чудово розписана миска з України, в яку відвідувачі радо кидають доляра-два. Одного ранку наша миска спорожніла. На щастя, в той час у ній було всього $6.00.

У ЗСА розпочалася перевірка всіх арабів Федеральною Службою Іміграції

Вашингтон. — ЗСА є вільною країною, але коли хтось чи якась група починає виходити поза межі законів, тоді така особа чи група потрапляє в спеціяльні умовини. На вимогу президента Р. Ніксона, Федеральна служба Іміграції та інші відповідальні установи розпочали перевірку всіх громадян і резидентів арабського походження. Президент, як відомо, запевнив осіб ізраїльського походження в ЗСА, що влада зробить все можливе, щоб захистити їх від нападів і замахів збоку арабських терористів. Федеральна Служба Іміграції провадить перевірку арабських людей, але не бажає поінформувати, як це провадиться на практиці. Окружний директор Служби підкреслив, що не має найменшого наміру чинити утиски арабам у ЗСА та що боротьба проти терористів буде рішучою. Представник Арабського Інформаційного Центру в ЗСА повідомив, що за ним агенти ЕфБІАй ведуть безнастанний нагляд. Один із службовців Ліґи Арабських Країн у Вашингтоні також сказав, що його затримали агенти ЕфБІАй, віддруковували пальці і грозили йому. У 1968 році араб Сірган - Сірган убив президентського кандидата сенатора Роберта Кеннеді, а недавно чимало осіб ізраїльського походження в ЗСА дістали „листи" з малими бомбами в середині, які були вчасно знешкоджені. Вважають, що це було діло рук арабських терористів.

Союзові Округи Детройту і Клівленду приступили до осінньої кампанії

(Закінчення з 1-ої стор.)

На зборах були заступлені майже всі Відділи цієї передової Округи. Першого до слова голова покликав інж. Івана Фура, голову комітету, що влаштував День УН-Союзу у Клівленді. Тому, що весь дохід із цього дня був призначений на допомогу нашим поводянам, співучасниками у цьому дні були також „Самопоміч", СУА і Золотий Хрест. Голова комітету у короткому звіті подав, що свято було успішне, не зважаючи на дощеву погоду і біля 500 дол. буде переслано на допомогу поводянам. Головний радний і обл. організатор Є. Репета звітував за організаційну ділянку поодиноких Відділів Округи, вказуючи на зобов'язання кожного Відділу. Секретарі і організатори повинні бути кожночасно свідомі того, що їхнім обов'язком є дбати про добробут наших родин і тому при збільшуванні нових членів треба вказувати проспектам на конечність більших сум забезпечення. Згідно зі статистикою, пересічно на кожну родину в ЗСА припадає понад 25.000 дол. життєвого забезпечення і в порівнянні з цим наші родини поважно відстають, що треба кожному організаторові і секретареві мати на увазі. Заступник головного предсідника проф. Іван Телюк виголосив доповідь про стан УНС, потребу його росту для добра українських громад в ЗСА і Канаді і для допомоги нашому народові на Рідних Землях. З ентузіязмом в праці ми поведемо УНС до нових вершин — було моттом доповіді представника Екзекутиви УНС. Округа Клівленду, маючи добрий склад секретарів і організаторів, може в цьому році виконати свою квоту на 100% і стати добрим прикладом для інших Округ УНС. Представники Головного Уряду відзначили будівничих УНС у цій Окрузі за їхню успішну працю у минулому році: Михайла Кігічака, секр. 240 Від., Романа Чучкевича, організатора і секр, 346 Від., і Богдана Дейчаківського, організатора і секр. 233 Від. В дискусії забирали слово: Григорій Кисіль, Роман Чучкевич, Петро Бабяч, Василь Ліщинецький і Богдан Дейчаківський. Дискутанти вказували на потребу модернізації плянів забезпечення і дивіденди в УНС, належного вишколу організаторів і секретарів та кращого зрозуміння для потреб українських громад, а зокрема молоді з боку УНС. Голова Округи в імені присутніх і членства цілої Округи попращав секретаря 346 Від. і організатора проф. Романа Чучкевича, який виїздить з цієї Округи, дякуючи йому за його відданість у праці та складаючи йому найкращі побажання, а присутні заспівали заслуженому союзовцеві „Многая літа".

НЕОБХІДНІ ЗАХОДИ В ОН І ПЕРЕД ОН

На цю тему написав „Шлях перемоги" з 8 жовтня, коментуючи дискусію на форумі Генеральної асамблеї ОН над справою міжнародного тероризму. Газета відзначує, що у ніодному досі виступі на Генеральній асамблеї не заторкнуто СССР, уряд якого від самого початку існування цієї держави стосує „міжнародний терроризм" для власних політичних цілей. Газета пише, що „наше завдання буде вказати на першоджерела лиха в світі, а саме на терор поневолювачів". Идеться в першій мірі про те, щоб розрізняти між терористичними актами, як такими і методами визвольної боротьби поневолених народів проти їхніх гнобителів. Таку роз'яснювальну акцію на форумі ОН і серед членів ОН пропонує вести „Шлях перемоги".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

СУБОТА, 14-го ЖОВТНЯ 1972 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7-ій веч. УНДомі в Ірвінґтоні. Проситься платити вкладки на зборах. — Стефанія Стеців, гол., Леся Назарук, касир, Ю. Варанюк, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 15-го ЖОВТНЯ 1972 р.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Квартальні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гарріс, Аве. О 3-ій год. по пол. Окружні Організаційні збори Відділів стейту Р. Ай. і Товтан, Масс. На зборах буде Марія Душник, заст. головного предс. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Школі при Санфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Боярський, предс., Т. Клебан, кас., М. Демчук, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6824. Тарзан довідується про домовлений торг жінками

Слухаю, майоре Данне! Я мусів на хвилину відійти від радія! Вождь Муму, який є тут, Тарзане, домовився з вождем Тулею, вони називають це приятельським товарообміном . . .

Муму пішле Тулі одну корову й дві свині за кожну тупельську жінку, яку Туля вишле йому — а за кожних десять жінок ще дві корови, як „бонус".

Значить, 12 корів ківів і 20 свиней за кожних 10 тупельських жінок?

Так воно є, Тарзане! Не питай мене, що я думаю про цей торг — я мушу триматися від того здалека — офіційно!